

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2009. június 11.*

A T-318/01. sz. ügyben,

Omar Mohammed Othman (lakóhelye: London [Egyesült Királyság], képviselik kezdetben: J. Walsh barrister, F. Lindsley és S. Woodhouse solicitors, később: S. Cox barrister és H. Miller solicitor)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek kezdetben: M. Vitsentzatos és M. Bishop, később: M. Bishop és E. Finnegan, meghatalmazotti minőségben)

és

* Az eljárás nyelve: angol.

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik kezdetben: A. van Solinge és C. Brown, később: E. Paasivirta és P. Aalto, meghatalmazotti minőségben)

alperesek ellen,

támogatják:

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviseli kezdetben: J. Collins, később: C. Gibbs, utána: E. O'Neill és végül: I. Rao, meghatalmazotti minőségben, segítőjük kezdetben: S. Moore, később: M. Hoskins barristers)

beavatkozó,

kezdetben egyrészt az egyes termékek és szolgáltatások Afganisztánba történő kivitelének tilalmáról, a repülési tilalom megerősítéséről és az afganisztáni Tálibánt illető pénzkészletek és egyéb pénzügyi források befagyasztásáról, valamint a 337/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2001. március 6-i 467/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 67., 1. o.), másrészt pedig a [...] 467/2001 rendelet harmadszori módosításáról szóló, 2001. október 19-i 2062/2001/EK bizottsági rendelet (HL L 277., 25. o.), ezt követően pedig az Oszáma bin Ládennel, az Al-Qaida [helyesen és a továbbiakban: al-Kaida]-hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító intézkedések bevezetéséről, valamint a [...] 467/2001 [...] rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. május 27-i 881/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 139., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 294. o.) felperesre vonatkozó részének megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (hetedik tanács),

tagjai: N. J. Forwood (előadó) elnök, D. Šváby és E. Moavero Milanese bírák,

hivatalvezető: K. Pocheć tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2009. január 21-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér és a jogvita előzményei

- ¹ A jelen jogvitára irányadó jogi háttér ismertetése érdekében a Bíróság C-402/05. P. és C-415/05. P. sz., Yassin Abdullah Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben 2008. szeptember 3-án hozott ítéletének (EBHT 2008., I-6351. o., a továbbiakban: a Bíróság által hozott Kadi-ítélet) 3–10. pontjára hivatkozunk.
- ² A jelen jogvitának a 1999. október 15-e és 2001. március 8-a közötti időszakra, és különösen az egyes termékek és szolgáltatások Afganisztánba történő kivitelének tilalmáról, a repülési tilalom megerősítéséről és az afganisztáni Tálibánt illető pénzkészletek és egyéb pénzügyi források befagyasztásáról, valamint a 337/2000/EK

rendeletet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2001. március 6-i 467/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 67., 1. o.) elfogadására vonatkozó előzményeinek megvilágítása végett a Bíróság által hozott Kadi-ítélet 13–30. pontjára hivatkozunk.

- 3 2001. október 19-én az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa (a továbbiakban: Biztonsági Tanács) 1267. (1999) számú határozatával létrehozott Szankcióbizottság az 1267. (1999) és az 1333. (2000) számú biztonsági tanácsi határozatok értelmében pénzkészlet-befagyasztással érintett személyek és szervezetek összesített, 2001. március 8-i listájához újabb kiegészítést (lásd a SC/7180 közleményt) tett közzé, amely többek között tartalmazta a felperes nevét, őt Oszáma bin Ládennel összeköttetésben álló személyként azonosítva.

- 4 A [...] 467/2001 rendelet harmadszori módosításáról szóló, 2001. október 19-i 2062/2001/EK bizottsági rendelettel (HL L 277., 25. o.) a felperes nevét, másokéval együtt, felvették az említett rendelet I. mellékletébe.

- 5 2002. január 16-án a Biztonsági Tanács elfogadta az 1390. (2002) számú határozatot, amely meghatározza az Oszáma bin Ládennel, az al-Kaida-szervezet tagjaival és a Tálibánnal, valamint a velük összeköttetésben álló személyekkel, csoportokkal, vállalkozásokkal és szervezetekkel szemben alkalmazandó intézkedéseket. E határozat 1. és 2. pontja lényegében előírja az 1267. (1999) számú határozat 4. b) pontjában és az 1333. (2000) számú határozat 8. c) pontjában elrendelt intézkedések fenntartását, különösen a pénzeszközök befagyasztását.

- 6 A Tanács, mivel úgy ítélte meg, hogy e határozat végrehajtásához a Közösség fellépésére van szükség, 2002. május 27-én elfogadta az Oszáma Bin Ládennel, az Al-Qaida szervezet tagjaival és a Tálibánnal [helyesen: az al-Kaida-szervezet tagjaival és a Tálibánnal], valamint a velük összeköttetésben álló személyekkel, csoportokkal, vállalkozásokkal és szervezetekkel szembeni korlátozó intézkedésekről, továbbá a 96/746/KKBP, 1999/727/KKBP, 2001/154/KKBP és a 2001/771/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről szóló 2002/402/KKBP közös álláspontot (HL L 139., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 292. o.). E közös álláspont 3. cikke előírja különösen a Szankcióbizottság által az 1267. (1999) és az 1333. (2000) számú biztonsági tanácsi határozatnak megfelelően összeállított

listán említett személyek, csoportok, vállalkozások és szervezetek pénzkészletei és egyéb pénzköveteléseik vagy gazdasági erőforrásai befagyasztásának további fenntartását.

- 7 2002. május 27-én a Tanács az EK 60., az EK 301. és az EK 308. cikk alapján megalkotta az Oszáma bin Ládennel, az [al-Kaida]-hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító intézkedések bevezetéséről, valamint a [...] 467/2001/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 881/2002/EK rendeletet (HL L 139., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 294. o.).
- 8 A 881/2002 rendelet 1. cikke a „pénzeszközök” és a „pénzeszközök befagyasztása” fogalmát lényegében azonos kifejezésekkel határozza meg, mint a 467/2001 rendelet 1. cikke. Meghatározza továbbá, hogy mit kell „gazdasági [erő]forrásokon” érteni.
- 9 A 881/2002 rendelet I. melléklete tartalmazza a pénzeszközök 2. cikkben elrendelt befagyasztásával érintett személyek, szervezetek és csoportok listáját. Ez a lista tartalmazza többek között a felperes nevét.
- 10 2002. december 20-án a Biztonsági Tanács elfogadta a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó kötelezettségek betartásának elősegítését célzó 1452. (2002) számú határozatot. E határozat 1. pontja a pénzeszközöknek és a gazdasági erőforrásoknak az 1267. (1999), 1333. (2000) és 1390. (2002) számú határozatokkal elrendelt befagyasztása alól néhány esetben felmentést és kivételt tesz lehetővé, amelyet az államok humanitárius megfontolásból – a Szankcióbizottság jóváhagyásával – engedélyezhetnek.
- 11 2003. január 17-én a Biztonsági Tanács elfogadta az 1455. (2003) számú határozatot, amely az 1267. (1999) számú határozat 4. b) pontjában, az 1333. (2000) számú határozat 8. c) pontjában és az 1390. (2002) határozat 1. és 2. pontjában elrendelt intézkedések végrehajtásának javítására irányult. Az 1455. (2003) számú határozat 2. pontja alapján ezeket az intézkedéseket újra javítani fogják tizenkét hónapon belül, vagy szükség esetén korábban.

- 12 A Tanács, mivel úgy ítélte meg, hogy az 1452. (2002) számú határozat végrehajtásához a Közösség fellépésére van szükség, 2003. február 27-én elfogadta a 2002/402/KKBP közös álláspont által meghatározott korlátozó intézkedések alóli kivételekről szóló 2003/140/KKBP közös álláspontot (HL L 53., 62. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 2. kötet, 80. o.). A 2003/140 közös álláspont 1. cikke úgy rendelkezik, hogy a 2002/402 közös álláspont 3. cikkében említett intézkedések végrehajtásakor a Közösség figyelembe veszi az említett határozat által megengedett kivételeket.
- 13 2003. március 27-én a Tanács elfogadta a [...] 881/2002/EK rendeletnek a pénzeszközök és egyéb pénzügyi források befagyasztása alóli kivételek tekintetében történő módosításáról szóló 561/2003/EK rendeletet (HL L 82., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 2. kötet, 91. o.). E rendelet (4) preambulumbekkezdésében a Tanács jelzi, hogy az 1452. (2002) számú biztonsági tanácsi határozat figyelembevételével a Közösség által előírt intézkedések kiigazításra szorulnak.
- 14 A Biztonsági Tanács 2004. január 30-án elfogadta az 1526. (2004) számú határozatot, amely egyrészt az 1267. (1999) számú határozat 4. b) pontjában, az 1333. (2000) számú határozat 8. c) pontjában és az 1390. (2002) számú határozat 1. és 2. pontjában elrendelt intézkedések végrehajtásának javítását, másrészt a Szankcióbizottság megbízatásának megerősítését célozza. Az 1526. (2004) számú határozat 3. pontjának megfelelően ezeket az intézkedéseket 18 hónapon belül, illetve szükség szerint azt megelőzően még módosítják.
- 15 2005. július 29-én a Biztonsági Tanács elfogadta az 1617. (2005) számú határozatot. E határozat előírja többek között az 1267. (1999) számú határozat 4. b) pontjában, az 1333. (2000) számú határozat 8. c) pontjában és az 1390. (2002) számú határozat 1. és 2. pontjában elrendelt intézkedések fenntartását. Az 1617. (2005) számú határozat 21. pontjának megfelelően ezeket az intézkedéseket az esetleges megerősítésük érdekében 17 hónapon belül, illetve szükség szerint azt megelőzően újra meg kell vizsgálni.

- 16 2006. december 22-én a Biztonsági Tanács elfogadta 1735. (2006) számú határozatot. E határozat előírja többek között az 1267. (1999) számú határozat 4. b) pontjában, az 1333. (2000) számú határozat 8. c) pontjában és az 1390. (2002) számú határozat 1. és 2. pontjában elrendelt intézkedések fenntartását. Az 1735. (2006) számú határozat 33. pontjának megfelelően ezeket az intézkedéseket az esetleges megerősítésük érdekében 18 hónapon belül, illetve szükség szerint azt megelőzően újra meg kell vizsgálni.
- 17 Az Oszáma bin Ládennel, az [al-Kaida]-hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító intézkedések bevezetéséről szóló 881/2002/EK tanácsi rendelet 94. alkalommal történő módosításáról szóló, 2008. április 24-i 374/2008/EK bizottsági rendelettel (HL L 113., 15. o.) az erre irányadó biztonsági tanácsi határozatok értelmében a pénzkészlet-befagyasztással érintett szervezetek és személyek listájának Szankcióbizottság általi megfelelő módosítását követően a Tanács módosította felperesnek a 881/2002 rendelet I. mellékletében való feltüntetését.
- 18 2008. június 30-án a Biztonsági Tanács elfogadta 1822. (2008) számú határozatot. E határozat előírja többek között az 1267. (1999) számú határozat 4. b) pontjában, az 1333. (2000) számú határozat 8. c) pontjában és az 1390. (2002) számú határozat 1. és 2. pontjában elrendelt intézkedések fenntartását. Az 1822. (2008) számú határozat 40. pontjának megfelelően ezeket az intézkedéseket az esetleges megerősítésük érdekében 18 hónapon belül, illetve szükség szerint azt megelőzően újra meg kell vizsgálni.

Eljárás és a felek kérelmei

- 19 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2001. december 17-én benyújtott keresetlevelével Omar Mohammed Othman az EK 230. cikk alapján keresetet terjesztett elő a Tanács és a Bizottság ellen, amelyben azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a 467/2001 rendeletet és a 2062/2001 rendeletet.

- 20 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. március 15-én benyújtott ellenkérelmükben a Tanács és a Bizottság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság utasítsa el a keresetet és kötelezze a felperest a költségek viselésére.
- 21 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. május 1-jén benyújtott beadványában Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága kérte az ezen eljárásba a Tanács és a Bizottság támogatása végett való beavatkozásának engedélyezését.
- 22 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. május 27-én benyújtott külön iratban a felperes költségmentesség iránti kérelmet nyújtott be.
- 23 Az Elsőfokú Bíróság első tanácsa elnökének 2002. május 31-i végzésével a felperes kérésére és a többi fél ellenkezésének hiányában a T-306/01. sz., Yusuf és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság ügyet lezáró ítélet meghozataláig felfüggesztette az eljárás írásbeli szakaszát.
- 24 Mivel módosult az Elsőfokú Bíróság tanácsainak összetétele, az előadó bírót a második tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.
- 25 Az eljárás írásbeli szakasza 2005. szeptember 21-től tovább folytatódott.

- 26 Az Elsőfokú Bíróság Hivatala 2005. október 3-i levelében felhívta a felperest, hogy terjessze elő észrevételeit az eljárás megindítása óta bekövetkezett, és a jelen eljárás kimenetelére esetlegesen hatást gyakorló új ténybeli és jogi tényezőkre vonatkozóan. Az Elsőfokú Bíróság különösen felhívta a felperest:
- a 67/2001 rendelet hatályon kívül helyezésének és a 881/2002 rendelet fenti rendelet helyébe lépésének az eljárás folytatására nézve adódó következményeivel kapcsolatos észrevételeinek előterjesztésére;
 - a keresetében kifejtett kereseti kérelmeinek, jogalapjainak és érveinek az Elsőfokú Bíróság T-306/01. sz., Yusuf és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság ügyben 2005. szeptember 21-én hozott ítéletének (EBHT 2005., II-3533. o., a továbbiakban: az Elsőfokú Bíróság által hozott Yusuf-ítélet), és a T-315/01. sz., Kadi kontra Tanács és Bizottság ügyben ugyanazon a napon hozott ítéletének (EBHT 2005., II-3649. o., a továbbiakban: az Elsőfokú Bíróság által hozott Kadi-ítélet) fényében történő kiigazítására.
- 27 Az Elsőfokú Bíróság Hivatala ugyanezen levélben felhívta a felperest, hogy nyújtsa be újra költségmentesség iránti kérelmét.
- 28 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. november 14-én benyújtott válaszbeadványában a felperes kijelentette, hogy kereseti kérelmét annyiban módosítja, hogy a 881/2002 rendelet (a továbbiakban: megtámadott rendelet) reá vonatkozó részének megsemmisítését kéri.
- 29 2005. december 2-i végzésével az Elsőfokú Bíróság második tanácsának elnöke megengedte az Egyesült Királyságnak a Tanács és a Bizottság támogatása végett való beavatkozását. A beavatkozó az előírt határidőn belül benyújtotta a beadványát.

- 30 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. december 21-én benyújtott viszonzválaszában a Tanács fenntartotta az ellenkérelmében előterjesztett kérelmeit.
- 31 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. január 13-án benyújtott viszonzválaszában a Bizottság azt kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- utasítsa el a keresetet, mint elfogadhatatlant, annyiban, amennyiben a Bizottság ellen irányult;
 - utasítsa el a keresetet mint megalapozatlant;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 32 Az Egyesült Királyság Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. március 1-jén benyújtott beavatkozási beadványában fenntartotta a Tanács és a Bizottság támogatása végett előterjesztett kérelmét.
- 33 Az Egyesült Királyság Elsőfokú Bíróság Hivatalához ugyancsak 2006. március 1-jén benyújtott levelében kérelmezte, hogy beavatkozási beadványának mellékletében található információk ne kerüljenek a nyilvánosság tudomására.
- 34 Az írásbeli szakasz 2006. április 3-án lezárult.

35 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. április 25-én benyújtott beadványában a felperes újból benyújtotta költségmentesség iránti kérelmét.

36 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság (második tanács) a szóbeli szakasz megnyitása mellett döntött.

37 Miközben az Elsőfokú Bíróság második tanácsának elnöke 2006. október 22-ére tűzte ki a tárgyalást, a felperes 2006. szeptember 22-én az eljárásnak a Bíróság által hozott Kadi-ítélet meghozataláig történő újabb felfüggesztésére vonatkozó kérelmet nyújtott be. Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) ezért az eljárás szóbeli szakaszának megnyitására vonatkozó határozatát visszavonta és az Elsőfokú Bíróság második tanácsának elnöke 2006. november 9-i végzésével a többi fél ellenvetésének hiányában a Bíróság által hozott Kadi-ítélet meghozataláig felfüggesztette az eljárást.

38 Az Elsőfokú Bíróság második tanácsának elnöke 2006. október 27-i végzésével engedélyezte a felperes részére a költségmentességet.

39 Mivel újra módosult az Elsőfokú Bíróság tanácsainak összetétele, az előadó bírót a hetedik tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.

40 Az eljárás 2008. szeptember 3-ától tovább folytatódott.

41 Az Elsőfokú Bíróság Hivatala 2008. október 16-i levelében felhívta a feleket, hogy:

- tegyék meg észrevételeiket arra vonatkozóan, hogy álláspontjuk szerint a Bíróság által hozott Kadi-ítélet esetlegesen hatást gyakorol-e a jelen eljárás kimenetelére;

- tájékoztassák az Elsőfokú Bíróságot a felperes ténybeli és jogi helyzetének alakulásáról, amennyiben azt a jelen eljárás keretei között relevánsnak ítélik.

42 A Tanács és a Bizottság levelében 2008. október 31-én, a felperes és az Egyesült Királyság pedig 2008. október 31-én terjesztette az Elsőfokú Bíróság Hivatala elé a fenti felhívásra adott válaszát.

43 Az előadó bíró újabb jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) a szóbeli szakasz megnyitása mellett döntött.

44 Az Elsőfokú Bíróság a felek szóbeli előadásait és az általa feltett kérdésekre adott válaszaikat a 2009. január 21-i tárgyaláson hallgatta meg.

45 A tárgyalás során a felperes kiegészítette kereseti kérelmét azt kérve, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

A tényállásról

- 46 A felperes egy 1993 óta az Egyesült Királyságban élő jordán állampolgár, aki az utóbbi tagállamban 1994-ben ideiglenes politikai menekültjogban részesült. A végleges menedékjogra vonatkozó kérelme a jelen kereset benyújtásának időpontjában még mindig elbírálás alatt van. Nős és öt eltartott gyermeke van.
- 47 2001 februárjában a felperest a Prevention of Terrorism (Temporary Provisions) Act 1989 [az 1989. évi terrorizmus megelőzéséről szóló törvény (ideiglenes rendelkezések)] értelmében folytatott nyomozás során letartóztatták és kihallgatás céljából fogvatartották. Az otthonában folytatott házkutatás során a rendőrség jelentős mennyiségű, különböző devizanemű (GBP, DEM, ESP és USD) készpénzt talált, amelynek ellenértéke nagyjából 180 000 GBP volt. A felperes nem adott semmiféle magyarázatot a pénzösszeg eredetére. A felperes két bankszámlája – amelyek egyenlege nagyjából 1900 GBP volt – egyébként a Szankcióbizottság által meghatározott intézkedések végrehajtása során befagyasztásra került.
- 48 Az iratokból továbbá kitűnik, hogy a felperes 2001 decemberében illegálisba vonult attól félve, hogy az Egyesült Királyság parlamentje által éppen elfogadás alatt lévő Anti-Terrorism, Crime and Security Act 2001 (a terrorizmus és a bűnözés elleni harcról, valamint a biztonságról szóló 2001. évi törvény) újra letartóztatják és határozatlan ideig fogvatartják. A rendőrség 2002. október 23-án tartóztatta le a felperest és a Blemarsh-i (Egyesült Királyság) börtönben 2005. március 13-ig tartották fogva, amikor is a House of Lords (Lordok Háza) azon ítéletét követően szigorú felügyelet mellett szabadon engedték, amely kimondta, hogy az egyesült királyságbeli „tárgyalás nélküli fogvatartásra” vonatkozó szabályozás – amely alapján a felperest is fogvatartották – jogellenes. A felperest az Egyesült Királyság kormánya által elfogadott újabb terrorellenes intézkedések értelmében 2005. augusztus 11-én megint letartóztatták és a Long

Lartinban (Egyesült Királyság) található börtönben tartották fogva. A brit kormánynak a felperes részére 2005. augusztus 11-én kézbesített azon határozatát, miszerint a felperest ki kell adni Jordániának és ennek megtörténteig fogva kell tartani, a felperes megfellebbezte, ám azt az illetékes egyesült királyságbeli bíróság elutasította. Mindazonáltal a brit kormány beleegyezett abba, hogy a felperes által az Emberi Jogok Európai Bíróságához benyújtott keresete tekintetében történő döntés meghozataláig nem hajtja végre a fenti határozatot. Időközben a felperest 2008. június 17-én feltételes szabadságra bocsátották. A feltételes szabadságra bocsátást a Special Immigration Appeals Commission (bevándorlási ügyek különleges fellebbezési bizottsága) 2008. december 2-án visszavonta. Ezen időpont óta a felperes megint fogvatartott.

A jogkérdésről

A megtámadott rendelet elfogadásának eljárásjogi következményeiről

A felek érvei

- ⁴⁹ Válaszában a felperes arra hivatkozik, hogy jogosult a kereseti kérelmeit oly módon kiigazítani, hogy keresetét a megtámadott rendelet reá vonatkozó részének megsemmisítésére irányulónak kell tekinteni. E tekintetben az Elsőfokú Bíróság által hozott Kadi-ítélet 55. pontjára hivatkozik.

- 50 A Tanács és a Bizottság viszonválaszukban egyetértenek abban, hogy az Elsőfokú Bíróság által a Yusuf-ügyben és Kadi-ügyben hozott ítéletben kimondottaknak megfelelően a felperes jogosult a kereseti kérelmeit oly módon kiigazítani, hogy keresetét a megtámadott rendelet reá vonatkozó részének megsemmisítésére irányulónak kell tekinteni.
- 51 A Bizottság hozzáteszi, hogy az új szabályozási helyzet miatt a kereset annyiban elfogadhatatlan, amennyiben az ellene irányul. Mindazonáltal azt kérelmezi, hogy a gondos igazságszolgáltatás elve és az eljárás-gazdaságosság követelménye miatt az Elsőfokú Bíróság vegye figyelembe a Bizottságnak kérelmeit, védekezési jogalapjait és érveit anélkül, hogy beavatkozóként történő belépését alakszerű határozattal újra meg kellene engedni. A Bizottság e tekintetben az Elsőfokú Bíróság által a Yusuf-ügyben hozott ítélet 76. pontjára és a Kadi-ügyben hozott ítélet 57. pontjára hivatkozik.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 52 Az eljárás felei egyetértenek abban, hogy a felperes jogosult kereseti kérelmeit és jogalapjait kiigazítani oly módon, hogy azok a 2062/2001 rendelettel módosított 467/2001 rendeletet hatályon kívül helyező és annak helyébe lépő megtámadott rendelet megsemmisítésére irányuljanak. A felperes válaszbeadványában ténylegesen kinyilvánította, hogy ilyen értelemben módosítja eredeti kereseti kérelmeit és jogalapjait.
- 53 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy amikor az eljárás során valamely határozatot más, azonos tárgyú határozat vált fel, ez utóbbit olyan új ténynek kell tekinteni, amely lehetővé teszi a felperes számára kereseti kérelmeinek és jogalapjainak megfelelő módosítását. Ezenkívül igazságtalan lenne, ha az érintett intézmény, a felperes által valamely határozat ellen a közösségi bíróság elé terjesztett keresetben található bírálatokkal való szembenézés jegyében, a megtámadott határozatot megfelelően módosíthatná vagy helyébe valamely másikat léptethetne, és az eljárás során hivatkozhatna erre a módosításra vagy jogszabályváltásra annak érdekében, hogy

a másik felet megfossza eredeti kérelmeinek és jogalapjainak a későbbi határozatra való kiterjesztésének vagy az e határozat elleni további kérelmek vagy jogalapok előterjesztésének lehetőségétől (a Bíróság 14/81. sz., Alpha Steel kontra Bizottság ügyben 1982. március 3-án hozott ítéletének [EBHT 1982., 749. o.] 8. pontja; a 351/85. és 360/85. sz., Fabrique de fer de Charleroi és Dillinger Hüttenwerke kontra Bizottság egyesített ügyekben 1987. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1987., 3639. o.] 11. pontja; és a 103/85. sz., Stahlwerke Peine-Salzgitter kontra Bizottság ügyben 1988. július 14-én hozott ítéletének [EBHT 1988., 4131. o.] 11. és 12. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-46/98. és T-151/98. sz., CCRE kontra Bizottság egyesített ügyekben 2000. február 3-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-167. o.] 33. pontja).

54 Ezt az ítélkezési gyakorlatot megfelelően alkalmazni kell arra az esetre, amikor valamely magánszemélyt közvetlenül és személyében érintő rendelet helyébe az eljárás folyamán valamely azonos tárgyú rendelet lép.

55 Minthogy ez az eset minden szempontból megfelel a jelenleginek, helyt kell adni a felperes azon kérelmének, hogy keresetét a 881/2002 rendelet reá vonatkozó részének megsemmisítésére irányulónak kelljen tekinteni, és lehetővé kell tenni a feleknek, hogy ezen új körülmény figyelembevételével kérelmeiket, jogalapjaikat és érveiket módosítsák.

56 E körülmények között úgy kell tekinteni, hogy a felperesnek a 467/2001 rendelet részleges megsemmisítésére irányuló eredeti kérelme – e rendeletnek a megtámadott rendelet által történt hatályon kívül helyezése miatt – okafogyottá vált. Ezért sem erről a kérelemről, sem a 2062/2001 rendelet részleges érvénytelenségéről sem határozni, mivel ez szintén okafogyottá vált.

- 57 Az előzőekben előadottakból az következik, hogy a keresetről, amennyiben az a Bizottság ellen irányul, már nem szükséges határozni. A jelen ügy körülményei között azonban, a gondos igazságszolgáltatás elve és az eljárás-gazdaságosság követelménye, amelyeken az 53. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapul, azt is indokolja, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelembe vegye a Bizottság – fenti 55. pontban kifejtettek szerint módosított – kérelmeit, védekezési jogalapjait és érveit anélkül, hogy ennek az intézménynek az eljárásba – a Tanács kérelmeinek támogatása végett – beavatkozóként történő belépését az eljárási szabályzat 115. cikkének 1. §-a és 116. cikkének 6. §-a alapján alakszerű határozattal újra meg kellene engedni.
- 58 Az előzőekben foglaltak alapján a jelen keresetet úgy kell tekinteni, hogy az immár egyedül – a Bizottság és az Egyesült Királyság által támogatott – Tanács ellen irányul, és hogy annak egyedüli tárgya a megtámadott rendelet felperest érintő részének megsemmisítése iránti kérelem.

Az ügy érdeméről

A felek érvei

- 59 A felperes a keresetében a 467/2001 rendelet és a 2062/2001 rendelet megsemmisítésére vonatkozó kérelmeinek alátámasztása végett lényegében három jogalapra hivatkozott; az első az EK 60. cikk és az EK 301. cikk megsértésére és hatáskör túllépésre, a második különösen a felperesnek az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény 3. és 8. cikke által biztosított alapvető jogainak, valamint az arányosság és szubszidiaritás általános jogelvének megsértésére, a harmadik pedig az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozik.

- 60 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2008. október 31-én benyújtott észrevételeiben a felperes a Bíróság által hozott Kadi-ítéletre tekintettel mindazonáltal kijelentette, hogy az első és a harmadik jogalapot visszavonja.
- 61 A Tanács és a Bizottság ellenkérelmükben, valamint az Egyesült Királyság beavatkozási beadványában vitatta a felperes második, megsemmisítésre irányuló jogalapját, lényegében ugyanazokra az érvekre hivatkozva, amelyeket az Elsőfokú Bíróság által hozott Yusuf- és Kadi-ítélet, továbbá a T-253/02. sz., Ayadi kontra Tanács ügyben 2006. július 12-én hozott ítélet (EBHT 2006., II-2139. o.) és a T-49/04. sz., Hassan kontra Tanács és Bizottság ügyben ugyanazon a napon hozott ítélet (az EBHT-ban nem tették közzé) tárgyát képező ügyekben a felperesek által hivatkozott megsemmisítési jogalapokra válaszul már kifejtettek.
- 62 Válaszában a felperes az alapvető jogainak megsértésére vonatkozó jogalap keretében újabb érveket fejtett ki.
- 63 Elismerte, hogy a megtámadott rendelet 561/2003 rendelet által bevezetett 2a. cikke ezentúl lehetővé teszi, hogy az érdekeltek rendelkezésére bocsáthatók legyenek a létfenntartásra és egyéb alapvető kiadások fedezésére szükséges pénzkészletek és egyéb pénzügyi források. Arra hivatkozott mindazonáltal, hogy e rendelkezés túlságosan szigorú feltételeket tartalmaz, amely az érintettek méltóságát súlyosan sérti.
- 64 Először is a szóban forgó rendelkezés nem teszi lehetővé a felperes részére, hogy egy civilizált életmóddal járó szokványos életvitelt engedhessen meg magának.

- 65 Másodszer ugyanezen rendelkezés tiltja, hogy a felperes bármilyen foglalkozást, szakmai tevékenységet vagy fizetett munkát végezzen.
- 66 Harmadszor a 467/2001 rendelet által végrehajtott 1333. (2000) határozattal ellentétben a megtámadott rendelet által végrehajtott 1390. (2002) határozatnak nincs időbeli korlátja. E rendelet tehát lehetővé teszi, hogy a felperes a társadalmi élet szinte minden részéből folyamatosan ki legyen zárva.
- 67 Végül negyedszer a felperes nem fordulhat bírósághoz a vele szemben alkalmazott korlátozó intézkedésekkel szemben. A felperes nevének a megtámadott rendelet mellékletébe való felvételéről szóló határozat a Biztonsági Tanács tisztán politikai döntése, amelyet a bizonyítás-felvételre, illetve a méltányosságra vonatkozó szabályokat figyelmen kívül hagyva a bírósági utat teljesen kizáró módon fogadtak el. Nem létezik semmiféle jogorvoslati akár kvázi igazságszolgáltatási eljárás, amellyel a felperes a Biztonsági Tanács határozata ellen felléphetne.
- 68 A Tanács és a Bizottság ellenkérelmükben, valamint az Egyesült Királyság beavatkozási beadványában vitatta ezeket az új érveket, és többek között az Elsőfokú Bíróság által hozott Yusuf-ítéletre és Kadi-ítéletre hivatkoztak.
- 69 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2008. október 31-én benyújtott észrevételeiben a felperes fenntartotta, hogy ugyanazon helyzetben van, mint a Bíróság által hozott Kadi-ítélet tárgyát képező ügyek felperesei. A Tanács egyikükkel sem közölte a velük szemben előírt korlátozó intézkedések megalapozásához a terükre rótt bizonyítékokat.
- 70 A felperes álláspontja szerint a Bíróság által hozott Kadi-ítélet 336., 348., 349. és 370. pontja fényében az Elsőfokú Bíróságnak el kell ismernie, hogy

a megtámadott rendelet megsérti a védelemhez való jogát, a hatékony bírósági jogorvoslathoz való jogát, valamint a tulajdonhoz való jogát, ennélfogva ezen aktus felperest érintő részét meg kell semmisíteni.

- 71 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2008. október 30-án benyújtott észrevételeiben a Tanács elismerte, hogy a Bíróság által hozott Kadi-ítéletből következően indokolást kell nyújtania a felperes részére, és lehetővé kell tennie számára, hogy ezzel kapcsolatosan megtegye észrevételeit, továbbá ezeket az észrevételeket figyelembe kell vennie, mielőtt újabb, a felperest érintő pénzeszköz-befagyasztásra vonatkozó határozatot hozna.
- 72 A Tanács megtette az indokolás megszerkesztéséhez megkívánt elemek megszerzéséhez szükséges lépéseket, ám még nem tudta, hogy mikor áll majd módjában azt közölni a felperessel. A Tanács kötelezettséget vállalt arra, hogy a lehető leggyorsabban járjon el annak érdekében, hogy a felperes védelemhez való jogát tiszteletben tartsa, és hogy az Elsőfokú Bíróságot tájékoztathassa az ügy jövőbeli alakulásáról.
- 73 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2008. október 30-án benyújtott észrevételeiben a Bizottság ugyancsak elismerte, hogy a felperes ugyanazon helyzetben van, mint a Bíróság által hozott Kadi-ítélet tárgyál szolgáló ügyek felperesei, a tekintetben, hogy pénzeszközei először a 467/2001 rendelet alapján, majd a 881/2002 rendelet alapján befagyasztásra kerültek anélkül, hogy ezen intézkedés indokolását közölték volna vele. Ezért miután a Tanács közli a felperessel a szóban forgó intézkedés indokolását, és lehetővé teszi számára, hogy megtegye észrevételeit, a felperes helyzetét a megtámadott rendelet tekintetében újra kell majd vizsgálni. A Bizottság álláspontja szerint az erre vonatkozó lépések megtétele a Szankcióbizottság felé folyamatban van, ám ez még több hétig tarthat.
- 74 A Bizottság mindazonáltal felhívta az Elsőfokú Bíróság figyelmét arra a tényre, hogy a Bíróság által hozott Kadi-ítélet tárgyál szolgáló ügyekben hivatkozottakkal szemben a felperes a második jogalapban nem vonta kétségbe nevének a vitatott listára történt

felvételét, csupán ezen intézkedésnek az életkörülményeire gyakorolt következményeit, így többek között a szociális biztosítási járulék fizetésének megszakadását.

- 75 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2008. október 31-én benyújtott észrevételeiben Egyesült Királyság csatlakozott a Tanács által az Elsőfokú Bíróság felhívására válaszul benyújtott észrevételekhez.
- 76 A tárgyalás során a Tanács és a Bizottság a Bíróság által hozott Kadi-ítélet fényében elismerte, hogy a megtámadott rendeletet olyan eljárás keretében fogadták el, amelynek során a felperes védelemhez való jogát megsértették.
- 77 E két intézmény egyébként azt is kifejtette, hogy a Szankcióbizottságnál a pénzeszközök befagyasztásának a Bíróság által a hozott Kadi-ítéletben kimondott elveknek (lásd a fenti 71. és 72. pontot) való megfelelővé tétele érdekében a felperes tekintetében megtett lépések egyelőre még nem jártak eredménnyel.
- 78 A Tanács és a beavatkozók ezért azt kérték, hogy amennyiben az Elsőfokú Bíróság a megtámadott rendelet felperest érintő részét megsemmisíti, tartsa fenn annak hatályát ugyanúgy, amint azt a Bíróság az EK 231. cikk értelmében az általa hozott Kadi-ítéletben tette.
- 79 Ezzel kapcsolatban az Egyesült Királyság a hivatkozott ítélet 373. pontjára utalva különösen arra hivatkozott, hogy a megtámadott rendelet azonnali hatállyal történő megsemmisítése súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozhat az e rendelettel bevezetett és a Közösség által végrehajtható korlátozó intézkedések hatékony érvényesülésében, mivel az új rendelettel történő esetleges felváltását megelőző időszakban a felperes

olyan intézkedéseket hozhat, amelyek célja annak elkerülése, hogy a pénzkészlet-befagyasztási intézkedések továbbra is alkalmazhatók legyenek reá nézve.

80 Egyébként mivel az esetleg meghozandó megsemmisítési ítélet ugyanazokon a lényegében eljárásjogi megfontolásokon alapulhat, amelyeken a Bíróság által hozott Kadi-ítélet nyugszik, az Egyesült Királyság emlékeztetett, hogy a Bíróság a hivatkozott ítélet 374. pontjában külön megjegyezte, hogy nem zárható ki, hogy ugyanakkor az ügy érdemi része szempontjából a fellebbezővel szemben hozott ilyen intézkedések elrendelése indokoltnak bizonyulhat. Amint azt a felperessel szemben a terrorizmus kérdésében illetékes több egyesült királyságbeli bíróság határozata is megerősíti, a jelen ügyben különösen fennáll ez a helyzet.

81 A felperes tiltakozott a Tanács és a beavatkozók kérelme ellen.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

82 Nyilvánvaló, hogy a felperes ténybeli és jogi helyzete mind a megtámadott rendelet elfogadásához vezető eljárás tekintetében, mind az e rendelet által elrendelt korlátozó intézkedésekből eredő tulajdonhoz való jog gyakorlására vonatkozó korlátozás hatályának, következményeinek és esetleges indokolásának vonatkozásában minden tekintetben összehasonlítható a Bíróság által hozott Kadi-ítélet alapjául szolgáló ügy fellebbezőinek helyzetével.

83 Először is a megtámadott rendelet elfogadásához vezető eljárás kapcsán meg kell jegyezni, hogy a Tanács semmikor nem közölt a felperessel szemben elfogadott olyan

tényeket, amelyek igazolták volna a nevének a megtámadott rendelet I. mellékletébe történő eredeti felvételét és következésképpen az utóbbiban meghatározott korlátozó intézkedések előírását.

- 84 Nem vitatott ugyanis, hogy ezzel kapcsolatban semmilyen információt nem közöltek a felperessel, akár a 2062/2001, akár [a 2199/2001 rendelettel] módosított 467/2001 rendeletben, amely első alkalommal említette a nevét a pénzkészlet-befagyasztási intézkedéssel érintett személyek vagy szervezetek listáján, akár a megtámadott rendeletben, illetve bármilyen későbbi szakaszban.
- 85 Mivel a Tanács nem közölte a felperessel szemben előírt korlátozó intézkedések megalapozására szolgáló terhére rótt körülményeket, és nem is biztosított számára jogot arra, hogy az ezen intézkedések megállapítását követő ésszerű határidőn belül tudomást szerezzen az említett körülményekről, a felperes nem tudta hatékonyan ismertetni az ezzel kapcsolatos álláspontját. Következésképpen nem tartották tiszteletben a felperes védelemhez való jogát, és különösen a meghallgatásához való jogot (lásd e tekintetben a Bíróság által hozott Kadi-ítélet 348. pontját).
- 86 Továbbá a terhére rótt körülményekről történő tájékoztatás hiányában és tekintettel a Bíróság által hozott Kadi-ítélet 336. és 337. pontjában már megállapított azon összefüggésekre, amelyek a védelemhez való jog és a hatékony bírósági jogorvoslathoz való jog között állnak fenn, a felperes nem tudta megfelelő feltételek mellett megvédeni jogait a közösségi bíróság előtt az említett körülmények tekintetében, ezért az említett hatékony bírósági jogorvoslathoz való jog megsértését szintén meg kell állapítani (lásd e tekintetben a Bíróság által hozott Kadi-ítélet 349. pontját).
- 87 Végül meg kell állapítani, hogy a jelen kereset során nem orvosolták e jogsértést, ugyanis Tanács semmilyen tényezőre sem hivatkozott a felperes helyzetének orvoslására vonatkozóan (lásd e tekintetben a Bíróság által hozott Kadi-ítélet 350. pontját).

- 88 A Bíróság tehát megállapítja, hogy nem áll módjában felülvizsgálni a megtámadott rendelet felperesre vonatkozó részének jogszerűségét, így azt kell megállapítani, hogy jelen esetben ezen okból is sérült a rendelkezésükre álló hatékony bírósági jogorvoslathoz való alapvető jog. (lásd e tekintetben a Bíróság által hozott Kadi-ítélet 351. pontot).
- 89 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendeletet a felperesre vonatkozó részében anélkül alkották meg, hogy bármiféle garanciát nyújtottak volna a terhére rótt körülmények közlésével vagy e tekintetben történő meghallgatásával kapcsolatban, ezért azt kell megállapítani, hogy e rendeletet olyan eljárásban fogadták el, amelynek során a védelemhez való jog sérült, és amelynek következtében a hatékony bírói jogvédelem elvét is sérelem érte (lásd e tekintetben a Bíróság által hozott Kadi-ítélet 352. pontját).
- 90 A fenti megfontolásokból következően felperes által a válaszában (lásd a fenti 67. pontot), valamint az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2008. október 31-én benyújtott észrevételeiben (lásd a fenti 69. pontot) a megtámadott rendelet megsemmisítése iránti keresete alátámasztására felhozott és a védelemhez való joga, különösen a meghallgatáshoz való jog, valamint a hatékony bírói jogvédelem elvének megsértésére vonatkozó jogalapok megalapozottak (lásd e tekintetben a Bíróság által hozott Kadi-ítélet 353. pontját).
- 91 Másodszor a megtámadott rendelet által elrendelt korlátozó intézkedésekből eredő tulajdonhoz való jog gyakorlására vonatkozó korlátozás hatályának, következményeinek és esetleges indokolásának kapcsán meg kell még jegyezni, hogy ezt a rendeletet a felperesre vonatkozó részében anélkül alkották meg, hogy az utóbbinak bármilyen, azt lehetővé tévő garanciát nyújtottak volna, hogy ügyével az illetékes hatóságokhoz fordulhasson, mindezt olyan helyzetben, amikor a tulajdonhoz való jogának korlátozását lényegesnek kell minősíteni azon korlátozó intézkedések általános hatályára és tényleges időtartamára tekintettel, amelynek tárgyát képezte (lásd e tekintetben a Bíróság által hozott Kadi-ítélet 369. pontját).

- 92 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a jelen ügy körülményei között a megtámadott rendelettel előírt korlátozó intézkedések felperessel szembeni meghozatala a megtámadott rendelet I. mellékletében szereplő listára való felvétele miatt a tulajdonhoz való jogának nem igazolható korlátozását jelenti (lásd e tekintetben a Bíróság által hozott Kadi-ítélet 370. pontját).
- 93 Ennélfogva amennyiben a felperes által a válaszában a megtámadott rendelet megsemmisítése iránti kereseti kérelmeinek alátámasztása végett hivatkozott bizonyos kifogásokat (lásd a fenti 63–66. pontot) úgy értelmezzük, hogy azok a tulajdonhoz való alapvető jog megsértésére vonatkoznak, e kifogások is megalapozottnak minősülnek (lásd e tekintetben a Bíróság által hozott Kadi-ítélet 371. pontját).
- 94 A fentiek összességéből következően a megtámadott rendeletet – a felperest érintő részében – meg kell semmisíteni.
- 95 A jelen ügy körülményei között nincs helye a Tanács és a beavatkozók által a tárgyaláson előterjesztett kérelemnek, amely arra irányul, hogy az Elsőfokú Bíróság az EK 231. cikk értelmében rövid időn keresztül tartsa fenn a megtámadott rendelet hatályát.
- 96 A Bíróság által hozott Kadi-ítélet 2008. szeptember 3-i kihirdetése óta eltelt idő ugyanis nagymértékben meghaladja a Bíróság által a Tanács számára a fent hivatkozott ügyben megállapított jogsértések orvoslását lehetővé tevő, az ítélet kihirdetésétől számított legfeljebb három hónapos határidőt, megfelelően figyelembe véve a szóban forgó korlátozó intézkedéseknek a felperes jogaira és szabadságaira gyakorolt jelentős hatását (a Bíróság által hozott Kadi-ítélet 375. és 376. pontja).

97 Ugyan a Bíróság ezt az időszakot kizárólag a Bíróság által hozott Kadi-ítélet alapját képező ügyben érintett két személyre vagyis Y.A. Kadira és az Al Barakaat International Foundationra való utalással határozta meg, ettől még igaz, hogy a Tanács nem hagyhatta figyelmen kívül, hogy a felperes esete amely minden tekintetben összehasonlítható a fenti személyek ügyével (lásd a fenti 82. pontot) szükségszerűen ugyanazon lépéseket igényelte volna a Tanács részéről. Végül a jelen eljárásban félként részt vevő intézmények kijelentették, hogy a hivatkozott ítélet kihirdetését követően haladéktalanul megfelelő lépéseket tettek nevezetesen a Szankcióbizottság felé a pénzeszközök befagyasztásának a hivatkozott ítéletben kimondott elveknek való megfelelővé tétele érdekében (lásd a fenti 72. és 73. pontot).

98 Továbbá a Bíróság alapokmánya 60. cikkének második bekezdése értelmében amelyről az Elsőfokú Bíróság tárgyaláson ezzel kapcsolatosan feltett kérdésére válaszolva a felek egyike sem vitatta, hogy a jelen ügyben alkalmazható lenne az EK 244. cikktől eltérve az Elsőfokú Bíróság valamely rendeletet semmissé nyilvánító határozata csak a hivatkozott alapokmány 56. cikkének első bekezdésében említett határidő lejártának napjától vagy – ha e határidőn belül fellebbezést nyújtottak be – a fellebbezés elutasításának napjától lép hatályba. A Bíróság által hozott Kadi-ítélet kihirdetésétől eltelt időn felül tehát a Tanácsnak a jelen ítélet kihirdetésétől számítva mindenképpen legalább két hónap amelyhez a távolságra tekintettel még további tíznapos határidő adódik áll rendelkezésére ahhoz, hogy orvosolja a megállapított jogsértéseket, illetve, hogy adott esetben újabb korlátozó intézkedést hozzon a felperessel szemben. Egyébként ez a körülmény különbözteti meg a jelen ügyet a Bíróság által hozott Kadi-ítélet alapjául szolgáló ügyektől, amely esetben az ítélet az EK 244. cikknek megfelelően végrehajtható volt.

99 E körülmények között a Bíróság által hozott Kadi-ítélet 373. pontjában hivatkozott azon kockázat, hogy a megtámadott rendelettel bevezetett és a Közösség által végrehajtható korlátozó intézkedések hatékony érvényesülése súlyos és helyrehozhatatlan kárt szenvedhet, a jelen ügyben nem tűnik elég súlyosnak a hivatkozott rendelet hatályának a Bíróság alapokmányának 60. cikkében meghatározott időtartamon felüli fenntartásához, figyelembe véve a szóban forgó korlátozó intézkedéseknek a felperes jogaira és szabadságaira gyakorolt jelentős hatását.

A költségekről

- 100 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A 87. cikk 4. §-ának első bekezdése szerint az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. A 87. cikk 6. §-a értelmében, ha az eljárás okafigyottá válik, a költségekről az Elsőfokú Bíróság szabad mérlegelése szerint határoz.
- 101 A jelen ügyben a Tanács pervesztes fél lett, mivel a 881/2002 rendeletet felperes kereseti kérelmének megfelelően az őt érintő részben meg kell semmisíteni, miközben a 2062/2001 rendelettel módosított 467/2001 rendelet megsemmisítésére vonatkozó eredeti kérelemről nem kell határozni különösen annyiban, amennyiben az a Bizottság ellen irányult.
- 102 A felperes az Elsőfokú Bíróság előtti írásbeli beadványaiban nem kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére. A felperes mindazonáltal a tárgyaláson jelezte, hogy azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy a Tanácsot kötelezze az összes költség viselésére.
- 103 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az a tény, hogy a pernyertes fél nem kérte a költségek megtérítését a tárgyalásig, nem akadályozza a Bíróságot abban, hogy azt megítélje (lásd az Elsőfokú Bíróság T-225/06., T-255/06., T-257/06. és T-309/06. sz., Budějovický Budvar kontra OHIM ügyben 2008. december 16-án hozott ítéletének [EBHT 2008., II-3555. o.] 206. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 104 E körülmények között és a jogvita tárgyának módosítására, illetve a Bizottság eljárásbeli jogállására tekintettel (lásd a fenti 56–58. pontot) az Elsőfokú Bíróság a fent hivatkozott rendelkezéseket akkor alkalmazza helyesen, ha úgy határoz, hogy a Tanácsot kötelezi a saját költségein kívül a felperes költségeinek viselésére. Az Egyesült Királyság és a Bizottság maguk viselik saját költségeiket.
- 105 Az eljárási szabályzat 97. cikkének 3.§-a értelmében mivel az Elsőfokú Bíróság költségmentességet engedélyezett a felperes részére, és a Tanácsot kötelezte a felperes költségeinek viselésére, a Tanács téríti meg az Elsőfokú Bíróság pénztárának a költségmentesség címén megelőlegezett összegeket.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (hetedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) Az egyes termékek és szolgáltatások Afganisztánba történő kivitelének tilalmáról, a repülési tilalom megerősítéséről és az afganisztáni Tálibánt illető pénzkészletek és egyéb pénzügyi források befagyasztásáról, valamint a 337/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2001. március 6-i 467/2001/EK tanácsi rendelet és a [...] 467/2001 rendelet harmadszori módosításáról szóló, 2001. október 19-i 2062/2001/EK bizottsági rendelet megsemmisítése iránti kérelmekről már nem szükséges határozni.**

- 2) **Az Elsőfokú Bíróság az Oszáma bin Ládennel, az al-Kaida-hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító intézkedések bevezetéséről, valamint a [...] 467/2001 [...] rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. május 27-i 881/2002/EK tanácsi rendelet Omar Mohammed Othmant érintő részét megsemmisíti.**

- 3) **Az Elsőfokú Bíróság az Európai Unió Tanácsát kötelezi a saját költségein kívül Omar Mohammed Othman költségeinek viselésére valamint a költségmentesség címén az Elsőfokú Bíróság pénztára által megelőlegezett összegek megfizetésére.**

- 4) **Az Európai Közösségek Bizottsága, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága maguk viselik saját költségeiket.**

Forwood

Šváby

Moavero Milanese

Kihirdetve Luxembourgban, a 2009. június 11-i nyilvános ülésen.

Aláírások